

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druţă, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Beşleaga-Lux” în proces de lichidare, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Beşleaga-Lux” în proces de lichidare împotriva Societăţii pe Acţiuni „Interenergo” privind încasarea datoriei şi a dobânzii de întârziere, împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 26 mai 2016,

constată:

La 08.08.2014, SRL „Beşleaga-Lux” în proces de lichidare, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Interenergo”, prin care a solicitat încasarea de la SA „Interenergo” a datoriei restantă în mărime de 126249,14 lei şi dobânda de întârziere aferentă, aplicarea faţă de SA „Interenergo” măsurile de asigurare a acţiunii prin sechestrarea tuturor bunurilor mobile şi imobile aflate în proprietatea acestuia, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 111 732 lei.

În motivarea acţiunii societatea reclamantă a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Comerciale de Circumscripţie din 26.11.2012 a fost intentat procesul de lichidare faţă de SRL „Beşleaga-Lux”, iar gestiunea societăţii a fost transmisă lichidatorului certificat Ciobanu Dorin.

Menţionează societatea reclamantă că în urma restabilirii evidenţei contabile şi inventarierii masei debitoare, s-a constatat că în perioada lunii octombrie 2007 şi ianuarie 2008, au fost stabilite relaţii contractuale între SRL „Beşleaga-Lux” în lichidare şi SA „Interenergo”, ultima acumulând o datorie de 126249,14 lei, potrivit actului de verificare şi raportul independent de audit întocmit de „Total Audit” SRL.

Relatează că la 24.09.2013 a expediat în adresa pârâtei somaţia nr.2e-1339/2012 cu cerinţa de a efectua transferul datoriei restante pe contul de acumulare gestionat de lichidator, însă nu a fost primit nici un răspuns sau o încercare de soluţionare a conflictului pe cale amiabilă.

Suşţine că este necesar de a aplica măsuri de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtei, deoarece comportamentul pârâtei prin neachitarea restanţei şi neonorarea obligaţiilor contractuale ar putea duce la înstrăinarea nelegitimă a averii pârâtei, ceea ce ar crea dificultăţi sau imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În drept societatea reclamantă și-a motivat cererea pe dispozițiile art.art.9 alin.(1), 90-100, 513 alin.(1), 572 alin.(2), 575, 585, 602, 619 alin.(2) Cod civil, art.art.7, 85 alin.(4), 166, 167, 174- 176 CPC.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 august 2014 s-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile care aparțin SA „Interenergo” proporțional sumei de 126249,14 lei ca măsură de asigurare a acțiunii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2014 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca tardivă.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06 martie 2015 s-a încasat din contul SRL „Beșleaga-Lux” în lichidare taxa de stat în beneficiul statului 3787,47 lei.

La 30.12.2014, SRL „Beșleaga-Lux” în lichidare a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă cu încasarea din contul intimatei a mijloacelor bănești în sumă totală de 126249,14 lei și dobânda de întârziere aferentă în mărime de 111732 lei.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, s-a respins apelul declarat de SRL „Beșleaga-Lux” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, SRL „Beșleaga-Lux” în lichidare a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, la materialele pricinii nu există confirmarea recepționării deciziei instanței de apel din data de 26 mai 2016, astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 01 septembrie 2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Beșleaga-Lux” în proces de lichidare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea